

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/199/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816201381
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7816201381.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanej M. W., G.. XX.X.XXXX, K. C. E. XXX, o zaplatenie 1.731,62 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/38/2016-49 z 25. mája 2016

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v spojení s výrokom o trovách konania a v rozsahu zrušenia v e c vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 697,06 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 14.5.2016 do zaplatenia s tým, že povolil žalovanej splácať dlh v splátkach po 20,-eur mesačne, vždy do posledného dňa toho ktorého mesiaca, počnúc od 1.7.2016 do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhod splátok v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek splátky a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia nezaplatenej istiny vo výške 1.731,62 eur, úroku vo výške 106,96 eur, úrokov z omeškania vo výške 1,47 eur, úroku vo výške 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.731,62 eur od 30.10.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8%ročne z nezaplatenej istiny 1.731,62 eur a nezaplatených úrokov 106,96 eur od 30.10.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

3. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 26.10.2012 uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č.XXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2.700,-eur s tým, že poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola povinná splatiť do 26.10.2022. Keďže po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila dohodnuté zmluvné povinnosti, listom zo dňa 29.10.2015 bola vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru do dátumu uvedeného vo výzve. Žalovaná ale po zosplatení úveru do dňa podania žaloby nerealizovala nijaké úhrady.

4. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že je ochotná uhradiť zostatok úveru a uznala, že úver vo výške 2.700,-eur si zobrala, ale splácala ho len po dobu, kým bola zamestnaná. Od decembra minulého roku jej bývalý zamestnávateľ nevyplácal riadne mzdu a nakoniec došlo ku skončeniu jej pracovného pomeru kvôli prepúšťaniu zamestnancov. Od 1.3.2016 dostávala podporu v nezamestnanosti vo výške 200,-eur mesačne až do 25.4.2016, kedy sa zamestnala na dohodu v spoločnosti Trenkwaldler, a.s. má dohodnutú mzdu vo výške 2,48 eur hrubého zárobku za každú odpracovanú hodinu, pričom denne pracuje 8 hodín.

Preto bola ochotná zaplatiť zostatok úveru, ale len v splátkach vo výške 20,-eur, keďže jej zárobok bude činiť 300,-eur a náklady na bývanie činia 130-150 eur.

5. Na základe vykonaného dokazovania, jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle § 52 ods. 1 a 4 Obč. zákonníka (ďalej len „OZ“), § 53 ods. 1 prvej vety OZ, § 9 ods. 1,2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za aplikácie ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

6. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním ma za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 26. 10. 2012 uzavretá úverová zmluva č. 000000000010308, v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.700,00 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 120 anuitných splátkach vo výške 48,94 Eur. Celková čiastka, ktorú bola žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi, ktorá je tvorená súčtom výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom bola dohodnutá na 6.111,60 Eur. Úroková sadzba predstavuje 17,9 % p.a., ročná percentuálna miera nákladov 21,09 % a priemerná RPMN 19,08 %.

7. Súd dospel k záveru, že úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neradi sa režimom Obchodného zákonníka.

8. Ďalej konštatoval, že úverová zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko len obsahuje výšku anuitnej splátky 48,94 Eur a počet splátok 120. Z uvedeného podľa súdu ale nevyplýva, aká je výška splátok istiny, splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Žalobca totiž do predmetnej úverovej zmluvy uviedol iba celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jej jednotlivé zložky. Z uvedeného je zrejmé že poskytnutý spotrebiteľský úver sa v súlade s citovaným ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v úverovej zmluve chýbajú náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

9. Po oboznámení s históriou transakcií na úvere, súd prvej inštancie zistil, že žalovaná čerpala úver v sume 2.700,- Eur a v splátkach uhradila spolu 2.002,94 Eur. Po zohľadnení žalovanou uhradenej časti úveru je neuhradený zostatok úveru 697,06 Eur, k zaplateniu ktorého súd zaviazal žalovanú spolu s 5 % zákonným úrokom z omeškania ročne v zmysle s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v platnom znení, a to od 14.05.2016 (t. j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby s prílohami žalovanej) do zaplatenia, keďže žalobca v konaní dostatočne nepreukázal, že výzvu na plnenie resp. úhradu dlžnej sumy doručil žalovanej pred týmto dátumom. Preto súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania v prevyšujúcej časti zamietol.

10. Súd povolil žalovanej splácať dlh v mesačných splátkach po 20,- Eur v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p., vzhľadom na jej osobné, majetkové a zárobkové pomery.

11. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p.

12. Proti výroku rozsudku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, čo je zrejmé z odôvodnenia napadnutého odvolania, aj keď žalobca uvádzal, že podáva odvolanie proti rozsudku v celom rozsahu, podal žalobca odvolanie s tým, že nesúhlasil s argumentáciou súdu, že úverová zmluva je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák.č. 129/2009 Z.z., nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Uplatnil odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazoval na to, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky (VOP) a preto niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalších náležitostiach VOP. Preto je zrejmé, že počet a termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky t.j. výška anuitnej splátky 48,94 eur, termín splatnosti prvej anuitnej splátky dňa 26.11.2012, počet anuitných splátok 120, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky je mesačne v 26.deň kalendárneho mesiaca. Pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, znamenalo by to neúmerne rozširovanie rozsahu zmluvy, čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie v zmysle ďalšie výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. l/

zákona o spotrebiteľských úveroch. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.731,62 eur ako nezaplatenú istinu, úrok vo výške 106,96 eur, úroky z omeškania vo výške 1,47 eur, úrok 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.731,62 eur od 30.10.2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatenej istiny 1.731,62 eur a nezaplatených úrokov vo výške 106,96 eur od 30.10.2015 do zaplataenia, ako aj náhradu trov konania.

13. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu sa stotožnila s rozhodnutím súdu prvej inštancie v plnom rozsahu.

14. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadril.

15. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 3Co/345/2016-74 zo dňa 28. septembra 2017 rozhodol v tomto znení:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Proti rozsudku podal dovolanie žalobca s tým, že Najvyšší súd SR uznesením č.k. 2Cdo/236/2020 zo dňa 27. októbra 2021 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vec mu vrátil na ďalšie konanie a to z dôvodu, že od rozhodnutia krajského súdu došlo k ustáleniu rozhodovacej praxe, a to k zhodnému riešeniu právnej otázky vedúcej k záveru, že eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení v dobe uzavretia zmluvy, aktuálne ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i/) umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky.

17. Krajský súd v Košiciach na základe zrušenia rozhodnutia dovolacím súdom opätovne v odvolacom konaní preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v znení podaného odvolania ako podaného včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, a to z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, berúc zreteľ aj na rozhodnutie dovolacieho súdu s odkazom na už toho času ustálenú rozhodovaciu prax súdov (viď aj uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, pričom odvolací súd v spore rozhodoval dňa 28.9.2017).

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

19. Žalobca podstatnú časť odvolacích námietok založil na tvrdení, že úverová zmluva uzavretá stranami sporu, ktorú súd prvej inštancie posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. neobsahuje náležitosti predpísané v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (24.04.2013).

20. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že zmluva uzavretá stranami sporu neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, pretože neurčuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a v dôsledku toho je potrebné v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) cit. zák. poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

21. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

22. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V uvedenom ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

23. Európsky súdny dvor v Rozsudku konštatoval, že: 20.1. článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku), 20.2. článok 10 ods. 2 písm. h) Stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 Rozsudku). 20.3. z článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. 20.4. pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku). 20.5. článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku). 21. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. 21.1. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. 21.2. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) zákona č. 129/2010 Z.z. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

24. V dôvodovej správy k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť

zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

25. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad *contra legem*. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

26. Rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07 konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytovali pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. 26. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.

27. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice.

28. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky žalobcu, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je založený na nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá je podkladom pre záver prijatý súdom prvej inštancie o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby a súvisiaceho výroku o trovách konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a to v intenciách záverov prijatých dovolacím ako aj odvolacím súdom v tomto rozhodnutí

s tým, že z dôvodu potreby vykonania procesných úkonov v zmysle § 106 ods. 3 CSP na strane žalovaného, tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom (§ 391 CSP).

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej (§ 396 ods. 3 CSP).

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).